

سال بیست و ششم، شمارهٔ سوم، پاییز ۹۷، از صفحهٔ ۷۵۱ تا ۷۶۶

کاربرد شیمی کانیهای آمفیبول و پلاژیوکلاز در بررسی خاستگاه و زمیندما- فشارسنجی گرانیتوئید جبالبارز (بم، استان کرمان)

شیرین بهپور *، عباس مرادیان، حمید احمدیپور

گروه زمینشناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شهید باهنر، کرمان (دریافت مقاله: ۹۶/۷/۱۵، نسخه نهایی: ۹۶/۱۱/۱۴)

چکیده: گرانیتوئید جبالبارز به سن الیگوسن در جنوبشرقی شهرستان بم، و جنوبشرقی کمربند ماگمایی ارومیه-دختر واقع است. براساس بررسیهای سنگشناسی، این توده شامل تونالیت، گرانودیوریت، گرانیت و گرانیت قلیایی است که کانیهای اصلی کوارتز، پلاژیوکلاز، آمفیبول، بیوتیت و فلدسپارقلیایی تشکیل دهنده ی آنهاست. آلبیت پلاژیوکلازها از ۳۸٬۳۸ تا ۶۷٬۶۶ درصد و ترکیب آنها از الیگوکلاز تا آندزین است. آمفیبول ها کلسیمی هستند و ترکیب آنها از مگنزیوهورنبلند تا چرماکیت تغییر می کند که مشخصه ی ا بودن توده است. مقدار Na2O و ماهیت آهکی-قلیایی آمفیبولها نشان از نظام زمینساخت فرورانشی و مقادیر Nl2O، colf و Mg آمفیبولها نشان از آمیزش منابع پوستهای و گوشته ای در تشکیل ماگمای مولد دارند. بررسی زمینفشارسنجی، میانگین فشار تبلور هورنبلند را ۲ کیلوبار و دماسنجی برپایه مقدار آلومینیوم آمفیبول و زوج کانی هورنبلند- پلاژیوکلاز، میانگین دمای تبلور را ۸۰۰ درجه سانتی گراد برآورد می کند. سنجش گریزندگی اکسیژن این توده، اکسیده بودن ماگمای مولد را نشان می می می درجه

واژههای کلیدی: دما- فشارسنجی؛ آمفیبول؛ پلاژیوکلاز؛ گرانیتوئید جبالبارز؛ بم.

مقدمه

مجموعهی کانیها و ترکیب آنها در سنگهای آذرین با ترکیب و شرایط فیزیکوشیمیایی ماگمای دربرگیرندهی آنها طی فرایند تبلور، ارتباط نزدیکی دارد. از جمله این کانیها آمفیبول و نوع کلسیمی آن از سازندگان عادی سنگهای آذرین بهویژه آذرین سری آهکی-قلیایی بهشمار میآید [۱،۲]. ترکیب شیمیایی آمفیبول با توجه به فشار، دما، نوع فازهای همزیست و فشار جزئی اکسیژن تغییر میکند. برای مثال مقدار IA در این کانی به فشار و عمق تبلور وابسته است [۳]. با توجه به امکان حضور طیف گستردهای از عناصر اصلی و فرعی در ساختار و ترکیب شیمیایی کانی آمفیبول پژوهشگران بسیاری، شرایط فیزیکوشیمیایی ماگما را در زمان تبلور آن کانی بررسی

کردهاند [۴،۵]. از اینرو، زمین فشارسنجی با استفاده از ترکیب آمفیبول [۶،۷] و برپایه زمیندماسنجی از زوج کانی هورنبلند-پلاژیوکلاز [۵] ارزیابی شده است.

منطقه مورد بررسی که به نام گرانیتوئید جبال بارز شناخته می شود، در جنوب شرقی استان کرمان، شهرستان بم قرار دارد و بخشی از کمان ماگمایی ارومیه - دختر است. بررسی های سن سنجی صورت گرفته بر قسمت هایی از توده گرانیتوئیدی جبال بارز سن الیگوسن را برای آن در تعیین کرده است [۸،۸]. کمان ماگمایی ارومیه - دختر بدلیل داشتن موقعیت ویژه زمین -کمان ماگمایی ارومیه - دختر بدلیل داشتن موقعیت ویژه زمین ساختی ماگمائی و تجربه و رویدادهای متفاوت و متعدد و از طرفی دارا بودن منابع معدنی با ارزش، از دیرباز مورد توجه پژوهشگران زمین شناسی و اکتشافی قرار داشته است. از بررسی قسمت هایی از گرانیتوئید جبال بارز روشن شده است که

*نويسنده مسئول، تلفن-نمابر: ۳۲۵۷۴۳۵-۳۴۰، پست الکترونيکي: sh.behpour@sci.uk.ac.ir

کیلومتر عرض در طول جغرافیایی ۲۰[٬] ۵۸[°] تا ۴۳[٬] ۵۸[°] و

عرض جغرافیایی '۱۸ °۲۸ تا '۳۶ ۲۸ قرار دارد (شکل ۱).

كمان ماگمایی ارومیه- دختر، كه توسط فرورانش نئوتتیس به

زیر ایران مرکزی بهوجود آمده [۱۶] بیشترین فعالیت خود را

در ائوسن داراست [۱۷]. قسمت جنوبشرقی این کمان واقع در

استان کرمان و معروف به نوار دهج- ساردوئیه دارای دو نوع

گرانیتوئید است: ۱-گرانیتوئید نوع جبالبارز و ۲-گرانیتوئید کم

عمق کوه پنج [۸]. گرانیتوئید مورد بررسی از نوع گرانیتوئید

نوع جبالبارز بوده، که به همین نام نیز معروف است. آغاز

فعالیتهای ماگمایی نفوذی را به جایگزینی توده نفوذی نوع

جبال بارز در زمان الیگوسن-میوسن نسبت میدهند [۸].

این توده از نوع I، وابسته به منطقه فرورانش همزمان و پس از برخورد و دارای سنگهایی با ماهیت شبه قلیایی و متاآلومین است [۱۵–۸]. از آنجا دما، فشار و عمق جایگیری ماگمای گرانیتوئید جبالبارز تاکنون بررسی نشده است، در این پژوهش شرایط دما- فشار، خاستگاه و عمق تشکیل این سنگها با استفاده از ترکیب شیمیایی هورنبلند و پلاژیوکلاز، بهعنوان کانیهای اصلی تشکیلدهنده آنها مورد توجه قرار می گیرد.

جایگاه زمینشناسی

گرانیتوئید جبالبارز که به گرانیت جبالبارز معروف است، در جنوبشرق باتولیت جبالبارز و همچنین جنوبشرق کمربند ماگمایی ارومیه- دختر با بیش از ۶۰ کیلومتر طول و ۱۴

روابط صحرایی و سنگنگاری

براساس شواهد صحرایی، گرانیتوئید جبالبارز در سنگهای آتشفشانی که از قدیمیترین سنگهای این منطقه و به سن ائوسن هستند [۱۸]، نفوذ کرده است (شکل ۲ الف). سنگهای آتشفشانی میزبان شامل تنوعی از سنگهای آندزیت، آندزیت بازالت و توف هستند، بیشتر این سنگها توسط گرانیتها و دایکهای بازی تا دیوریتی قطع شدهاند. وجود گسلهای موجود در همبری بین سنگهای آتشفشانی و گرانیتوئید مورد این توده است؛ در همبری بین گرانیتوئید و سنگهای این توده است؛ در همبری بین گرانیتوئید و سنگهای نشانگر دمای پایین یا همدما بودن توده گرانیتوئیدی و یا مرز نشانگر دمای پایین یا همدما بودن توده گرانیتوئیدی و یا مرز تشفشانی میزبان، شواهدی از سنگهای آتشفشانی میزبان در زمان جایگیری است.

واحد گرانیتی

این واحد گستره بیشتری از توده نفوذی جبالبارز را تشکیل داده است که از منطقه سد نسا (بم) تا منطقه ریگان

(بم)گسترش دارد و شامل گرانودیوریت، گرانیت (مونزوگرانیت-سینوگرانیت) و گرانیت قلیایی است، این سنگها از نظر ضریب رنگی سنگ روشن بوده و بهعلت فراوان تر شدن فلدسپار قلیایی از گرانودیوریتها به سمت گرانیت قلیایی رنگ صورتی در آنها غالب است. بعضی از نمونههای گرانیت قلیایی ضریب رنگی هولولوكوكرات نيز از خود نشان مىدهند. تركيب كانى شناسى مودال گرانودیوریت واحدگرانیتی شامل ۲۵ درصد کوارتز، ۳۰ درصد پلاژیوکلاز، ۱۵ درصد فلدسپار قلیایی و ۱۵ درصد آمفیبول بههمراه ۱۲ درصد بیوتیت است. گرانیتهای این واحد حدود ۲۵ درصد کوارتز، ۲۵ درصد پلاژیوکلاز، ۲۵ درصد فلدسپارقلیایی، ۱۵ درصد بیوتیت و ۸ درصد آمفیبول دارند (شکل ۲ ب). با افزایش مقدار فلدسیار قلیایی به بیش از ۳۵ درصد و کاهش کانیهای بیوتیت و آمفیبول به حدود ۵ درصد و یا در بعضی موارد کمتر از ۵ درصد، که یکی از نشانههای جدایش ماگمایی در تشکیل این سنگهاست، گرانیتهای قليايي منطقه قابل تشخيص هستند [١٩].

شکل ۲ الف) سنگهای آتشفشانی به رنگ خاکستری روشن تا تیره که میزبان توده گرانیتوئیدی جبالبارز هستند، دید عکس به سمت شمال شرق. ب) تصویر میکروسکوپی از گرانیت منطقه مورد بررسی همراه با کوارتز، پلاژیوکلاز، ارتوکلاز، هورنبلند و زیرکن. پ) تصویر میکروسکوپی از تونالیت منطقه مورد بررسی همراه با کوارتز، پلاژیوکلاز، ارتوکلاز، آمفیبول، بیوتیت و کانیهای ثانویه کلریت و اپیدوت. ت) تصویر میکروسکوپی از گرانیت منطقه مورد بررسی همراه با پلاژیوکلاز، ارتوکلاز و اسفن.

واحدتونالیتی: واحد تونالیتی به صورت نفوذیهای بزرگ با ارتفاع بسیار زیاد در قسمت مرکزی واحد گرانیتی قرار گرفتهاند. مرز بین این واحد سنگی با واحدهای دیگر مشخص و بدون هرگونه منطقه واکنشی و تدریجی است. طیف سنگشناسی در این واحد شامل تونالیت و گرانودیوریت است. ضریب رنگی این واحد نیمه روشن تا روشن است.. ترکیب کانیشناسی مودال واحد تونالیتی در تونالیتهای این واحد از ۴۰ درصد پلاژیوکلاز، ۲۵ درصد کوارتز، ۱۵ درصد آمفیبول، ۱۰ درصد بیوتیت و کمتر از کانیشناسی مودال در گرانودیوریت این واحد سنگی مشابه با گرانودیوریتهای واحد گرانیتی است.

زیرکن، آپاتیت، اسفن و کانیهای کدر، کانیهای فرعی موجود در هر دو واحد سنگی هستند، که در حدود ۲ تا ۳ درصد از سنگهای مورد بررسی را تشکیل میدهند. کانیهای زیرکن و آپاتیت بیشتر خودشکل بوده و در برخی از نمونههای سنگی بصورت میانبار در کانی بیوتیت و پلاژیوکلاز دیده می-شوند. اسفنهای موجود در این سنگها لوزی شکل و به رنگ قهوهای روشن هستند که نشانهی اولیه و ماگمایی بودن این کانیست [۲۰] (شکل ۲ ت). کانیهای ثانویه اپیدوت وکلریت که از دگرسانی کانیهای آمفیبول و بیوتیت بهوجود آمدهاند حدود ۱ درصد حجم این سنگها را تشکیل میدهند.

بافت اصلی این سنگها دانهای و میان دانهای است (شکل-های ۲ ب، ت). فراوان ترین کانی موجود در این سنگها، پلاژیوکلاز بوده و در بعضی موارد از مرکز تبدیل به سریسیت شده که نشان دهنده کلسیمی تر بودن مرکز آن است.

پلاژیوکلازهای مورد بررسی دارای انواع ماکلهای چندریختی و کارلسباد- آلبیت هستند. بعضی از پلاژیوکلازها دربردارندههایی از کانیهای کدر و آپاتیت هستند. آمفیبول نیز فراوانترین کانی فرومنیزین موجود در سنگهای مورد بررسی است. هورنبلندهای موجود به رنگ سبز تا قهوهای، خودشکل تا نیمه-شکل و متوسط بلور، گاه دارای ماکل دوتایی و ضربدری هستند. آمفیبولها در بعضی موارد بهطور موضعی به کلریت، اپیدوت و کانیهای کدر تبدیل شدهاند. در نتیجه برای سنجش دما- فشار از نمونههای سالم و غیردگرسان استفاده شد (شکل ۲ب). در بعضی از نمونهها اتصال تعادلی بین کانی آمفیبول و پلاژیوکلاز دیده میشود. از این رویداد میتوان برای سنجش زمیندماسنجی به روش زوجکانی همزیست هورنبلند-

روش پژوهش

با توجه به بررسی صحرایی و نمونهبرداری دقیق از تودهی گرانیتوئیدی جبالبارز، حدود ۲۰۰ مقطع نازک تهیه و سنگ-نگاری شد. به منظور تعیین ترکیب شیمیاییکانیهای آمفیبول و پلاژیوکلاز، نمونههای غیر دگرسان وسالم برای تجزیهی نقطهای به روش ریزپردازش با دستگاه MEOL-JX8600M با ولتاژ شتابدهنده ۱۵ کیلووات و جریان A ⁸-10×2 به گروه علومزمین و محیط زیست دانشگاه یاماگاتای ژاپن ارسال شد. زمان تجزیه هر نقطه بسته به نوع کانی و عناصر مورد بررسی از ۳۰ ثانیه تا ۵ دقیقه متغیر بود. نتایج در جدولهای ۱ و ۲ ارائه شده است.

ار مرکز طبقین به سریسیت شده است. ای بودن مرکز آن است. حدول (نتایج تحزیه نقطهای آمفیتول ها در گرانیتوئید حیال بارز.

		جبالبارر	راليتوليد	ول ها در از E-O	ای اهمیبو	ریہ سے	سایج نج ۲۰۰	جدون آ	K O	
نمونه	SIO ₂	ΠO_2	AI_2O_3	reu	MINO	MgO	CaU	Na_2O	K ₂ U	مجموع
5p2jb34	4	1,55	۱۵٬۵۵	14,88	• ۲۲	۸۰٬۰۸	۱۳٫۲۵	۴. ۱	۰,۰۱	۹۶٬۵۲
6p2jb34	47,00	1,51	10,57	10,17	• 88	٨,٩٧	۱۳٬۵۳	۱,۰۰	۰,۰۱	٩٨,۴٧
7p2jb34	۳٩,٧٣	١,٣٧	14,41	14,90	. ۶.	17,24	۱۳٬۷۰	•,••	• ,• ٢	۹۷٬۵۸
2p2k14	41.09	۰,۹۸	8,1.	10/95	۰٫۵۹	۱۳٬۵۸	11,47	۳۳/۱	۰ ٬۴۸	۹۷٫۳۹
3p2k14	41,87	1,84	۶,۹۱	14,47	• ۲۷	14,47	۵ ۱۱٬۰۵	۱٫۵۳	۰,۵۸	99,49
1p2k14	41,77	۳۳/۱	۷٬۰۲	14,04	٠,٢٩	۱۵,۲۰	11,41	1,81	• ,49	٩٩,٠١
3p2k14	44'11	۱,۵۸	٧,۴٣	14/50	•,78	18,88	۵۳٫۰۱	1,04	۰٫۵۰	٩٨,٢٩
4p3K5	49,44	1/51	۶,۸۵	١٣٫٨٣	٠٫٨٢	16,87	۱۰٬۹۰	١٬٠٧	٥٣. •	٩٨,٨۴
5p3K5	49,1.	1,17	8,98	17,00	۶٨ ·	۱۳,۹۸	11,80	· /8 /	• ۳۰	۹۷٫۳۸
6p3K5	49,47	۲٬۰۳	٩,۴۵	10/17	۶۵۶ .	15,88	11/51	1,88	٥٣. •	۹٩,۵۲
2p3K5	41,70	1,51	٧,١۶	14,98	• ،۵۳	14,41	11/19	1,14	۳۳/	٩٩,۶۵
4p3K5	49,17	1,40	۷٬۵۶	14,17	• ,41	18,89	۱۱,۰۷	1,18	• ,44	٩٩,٨٠
4p3K5-1	49,94	١,٩٩	٩٫٣٣	14,77	• ۲۱	17,24	11,7%	• ,49	۰,۴۵	۹۸,۱۸
5p3K5-1	49,84	۵۳٫۱	٧٫٣٠	18,49	•,8٣	18,88	11,78	۰, <i></i> ۸۶	٠,٣٧	٩٩,٧٣
6p3K5-1	49,84	۵۳٫۱	٧٫٣٠	18,48	•,8٣	18,88	11,78	۰ _/ ۸۶	۳۳/	٩٩,٧٣
7p3K5-1	49,40	1,08	٧,٢٩	18,89	•	14,04	۱۰٬۹۸	1,17	٥٣,٠	99,77
8p3K5-1	48,88	1/44	٩٫١٠	14,78	٠٫۵٩	۱۳/۰۱	11,50	1,10	۰٫۵۶	٩٨,٧٣
1p3K5	۵۱,۰۹	۰,۸۰	8,.4	15,80	۰,۵۸	10,09	11,81	• 14	• /41	٩٨,٩٧

ادامه جدول ۱ محاسبه کاتیونها بر اساس ۲۳ اکسیژن. Mg# = Mg/(Fe+Mg).

نمونه	Si	Ti	Al	Al ^{IV}	Al ^{VI}	Fe	Fe ⁺³	$\mathbf{F}\mathbf{e}^{+2}$	Fe#	mg#	Mn	Mg	Ca	Na	K	B Ca	B Na
5p2jb34	۶, ۲۰	۰,۱۳	7,84	۱,۸۰	۰,۸۵	۱,۷۶	• ۶٠	1,18	۰,۴۵	۵۵, ۰	۰,۰۹	۲٫۱۷	۱٫۸۹	•,٢٩	•,••	۱,۸۹	۰,۱۱
6p2jb34	۶٫۳۵	•,14	۲,۶۲	۱,۶۵	۰٫۹۷	۱٫۸۵	٠٫١٩	1,88	•,۴٩	٠٫۵١	• ,• A	۱,۹۵	۱/۹۶	۲۸ ر	•,••	۱,۹۶	•,•۴
7p2jb34	۶,۲۸	۰,۱۱	۲,۴۴	١/٧٢	۰٫۷۱	١,٧٩	۱/۲۰	۰ _/ ۵۹	•,۴۴	۰ _/ ۵۶	•,•Y	۲٫۳۲	۱٬۸۰	•,••	•,••	۱٬۸۰	•,••
2p2k14	۶٬۸۷	٠,١١	۱٬۰۵	۱٬۰۵	•,••	۱/۹۴	٠٫٩٨	۰ _/ ۹۶	•,*•	• ۶۰	•,•Y	۲,۹۵	۱٫۷۹	٠٫٣۵	۰,·۹	۱٫۷۹	۲ ۲ ٫
3p2k14	۶٬۸۸	٠٫١٧	۱,۱۵	١,١٢	•,•۴	١/٧١	• ،۸۵	۰ _/ ۸۶	۳۶,	• ,84	•,•٣	٣,٠۵	۱٬۶۸	•,47	٠, ١ ٠	۱,۶۸	۳۳ ٫
1p2k14	۶٫۷۱	۰,۱۳	۱,۱۸	۱٫۱۸	•,••	۱/۷۳	1,14	۰ _/ ۵۹	۰٫۳۵	۰٫۶۵	•,•٣	٣,٢٢	۱٫۷۴	•,44	•,•A	۱,۷۴	۰,۲۶
3p2k14	۶,۹۵	٠٫١٧	۵۲٬۱	۱٬۰۵	•،۲٫	١/٧١	٠٫٨۴	٠٫٨٧	۰٫۳۷	•,88	•,•٣	۲/۹۰	۱٬۵۸	•,47	۰,·۹	۱٫۵۸	•,47
4p3K5	<i>۶</i> ,۹۷	۰,۱۳	1,14	۳.	۰, ۱۱	۶۳ ۱	۱,۰۰	۶۳,	٥٣,٠	۰٫۶۵	·,\·	٣,٠٢	٥٩,١	•,۲٩	۰ ٬۰۶	٥٩,١	• ٫٢٩
5p3K5	۷٫۱۴	۰,۱۲	Ν/۱۷	۰٫٨۶	• ۳۰	۱٬۵۰	۰ _/ ۵۹	٠,٩١	٣٣	۰٫۶۷	•,•A	۲٫٩٩	۱٫۷۴	٠٫١٩	•,•9	۱,۷۴	٠٫١٩
6p3K5	8,87	•,٣٢	۱,۵۹	۲٫۳۸	١٦٫٠	۱٫۸۰	۰,۷۸	۳.۱	•,*•	• ۶۰	•,•Y	۲,۶۹	١,٧١	۲ ۹ر •	۰,·۶	١,٧١	۰ ٬۲۹
2p3K5	۶,VV	•,14	۱,۱۸	۱٫۱۸	•,••	۱٫۷۵	1,78	۰٫۵۰	۳۶,	• ,84	•,•۶	۳٬۰۹	۱ ٬۶۸	٠٫٣١	•,•Y	۱,۶۸	٠٫٣١
4p3K5	۶,۹۲	۰٫۱۵	1,78	۱٬۰۸	٠٫١٧	۱٫۷۵	۰٫۸۷	۰٫۸۸	۸۳٫	• ,87	•,•۶	۲٫۸۷	۱ <i>٬</i> ۶۷	•,٣٢	۰,·۸	۱,۶۷	۳۳ ٫
4p3K5-	۶ ₁ ۶۷	٠٫٢١	۱,۵۷	۳۳.۱	•,74	١/٧٢	۰ ٫۹۶	۰ _/ ۷۶	• ٫٣٩	۱۶۱	۰,۰۹	۲/۷۴	۱٫۷۴	•,1٣	•,•A	۱,۷۴	۰,۱۳
5p3K5-	۶,۹۸	•,14	1,11	۱,۰۲	٠٫١٩	۱٬۵۸	• _/ Y •	۰٫۸۸	•,٣۴	• ,89	• ,• A	۳٬۰۱	$\mathbf{N}_{i}\mathbf{V}\mathbf{V}$	•,77	•,•Y	١,٧٧	• ,٣٣
6p3K5-	۶,۹۸	•,14	1,11	۱,۰۲	٠٫١٩	۱٬۵۸	• _/ Y •	۰٫۸۸	•,٣۴	• ,89	• ,• A	۳,۰۱	$\mathbf{V}_{i}\mathbf{V}$	•,77	•,•Y	١,٧٧	۳۳ ٫۰
7p3K5-	۶,۹۴	۰,۱۶	1,71	۶.	•,14	۱,۶۱	۰,۹۲	<i>۰_۱</i> ۶۹	۰٫۳۵	۰٫۶۵	•,•۴	٣,•۴	۱,۶۵	• ۳۰	•,•9	۱,۶۵	• ۳۰
8p3K5-	۶,۶۵	٠٫١٩	۱,۵۴	۱,۳۵	۰٫۱۸	١,٧٧	۰٫٨۶	٠,٩١	۳۹,	۱۶٫۰	•,•Y	۲٫۷۸	۱٫۷۴	۰٫۳۵	•, \ •	۱,۷۴	•,٢۶
1p3K5	۷٫۱۹	•,•A	۱,۰۰	۰٫۸۱	٠,٢٠	۱/۴۹	• ,89	۰٫۸۳	۲۳ _/ ۳۲	۶۸	•,•Y	٣,1۶	۱٫۷۵	•،۲،	•,•Y	۱٫۷۵	۰,۲۰

جدول ۲ نتایج تجزیه نقطهای پلاژیوکلازها در گرانیتوئید جبالبارز. محاسبه کاتیونها بر پایه ۸ اکسیژن.

نمونه	SiO ₂	Al ₂ O ₃	FeO	CaO	Na ₂ O	K ₂ O	Total	Si	Al	Ti	Fe	Ca	Na	K	Or	Ab	An
1p1jb10_Core	۵۶٬۱۷	۲۶,۹۷	•,47	۱۱٬۰۱	۵٫۲۶	۰٫۳۵	۱۰۰٬۱۸	۲٬۵۳	1,47	•,••	۰,۰۲	۰٫۵۳	•,49	۰,۰۲	۱٬۹۸	۴۵ _/ ۴۵	۵٢,۵٨
2p1jb10	۵۵٬۸۷	۲۶ _/ ۸۲	۰٫۳۹	۱۱٫۴۵	۵٫۱۰	•,۴١	۰۰,۰۴	۲٫۵۲	۴۳/	•,••	•,•1	• ،۵۵	۰ ٬۴۵	۰,۰۲	۲٫۳۲	48',81	۵۴٬۰۷
3p1jb10_Rim	۵۶٫۸۱	۲۵٫۳۳	۰ _/ ۵۲	٩٫٨٠	۵٫۳۸	۰ ٬۴۷	٩٨,٣٠	۲٬۵۸	۱٫۳۶	•,••	۰,۰۲	۴ ۸ ر •	•,۴٧	•,•٣	۲,۷۸	۴۸,۴۴	۴۸٬۷۸
12p2k14	54,41	۲۷٫۶۵	۰٫۳۵	11,74	۵/۵۲	۱۲٫۰	1,74	۲,۴۸	۱/۴۷	•,••	۰,۰۱	۰٫۵۷	۰ ٬۴۸	۰,·۱	۱٫۱۵	40,41	۵۳٫۳۸
1p2k14_Core	۵۵٫۶۷	۲۸٫۳۲	۳۳٫	٨,١۶	۶,۱۹	۰,۲۲	٩٨٫٨٧	۲٫۵۱	۱۵۱	•,••	۰,۰۱	•,*•	۰٫۵۴	۰,·۱	۱,۳۱	۵۷٬۱۰	۴۱ _/ ۵۹
2p2k14	۵۹٬۵۵	۲۵٬۷۶	۰,۲۳	۷٬۰۶	٨,١٩	۰٫۱۳	۱۰۰٬۹۱	۲,۶۳	۳۴/۱	•,••	۰,۰۱	٣٣	•, Y •	۰,۰۱	۶۸	۶۷٫۲۶	۳۲٬۰۶
3p2k14	56,98	۲۷٫۳۴	۰٫۳۹	۱۱٫۱۸	۵٫۵۳	۱۲٫۰	1.1,87	۲٫۵۳	1,47	•,••	۰,۰۱	۰ _/ ۵۳	۰ ٬۴۸	۰,۰۱	۱,۱۶	46'by	۵۲/۱۶
4p2k14_Rim	۶۵٫۱۱	26 ¹ 66	٠, <i>۱۱</i>	۵,۴۲	8 ₁ 88	۰٫۳۹	1.7/18	۲٫۸۰	1,74	•,••	•,••	۰٫۲۵	۰٫۵۵	۰,۰۲	۲٬۵۸	۶۷٫۱۹	۳۰,۲۴
5p2k14_Core	56,74	۲۷٫۶۱	۰٫۳۵	11,44	۵٫۴۴	٠٫١٩	۱۰۱/۷۷	۲٬۵۱	1,44	•,••	۰,۰۱	۴۵، •	•,۴٧	۰,·۱	۴,۱	۴۵ _/ ۷۶	۵۳٫۲۰
6p2k14_Rim	۵۶٬۸۳	۲۷٫۴۰	۰٫۳۵	۱۱٫۵۸	۵٫۴۶	۸۲٫۰	۱۰۱٬۸۹	۲٫۵۲	1,47	•,••	۰,·۱	۰٫۵۵	•,۴٧	۰,۰۲	۱٫۵۳	۴۵,۳۶	۵۳/۱۱
1p2k14_Core	۵۴٫۸۲	۲۸٫۷۹	۰٫۲۵	۱۲٬۰۱	۴,۱۹	۰,۱۴	٠٠,٢٠	۲,۴۶	۱٫۵۲	•,••	۰,·۱	۸۵٫۰	۰,۳۶	۰,·۱	۰٫۸۴	۳۸٫۳۸	۶۰ _/ ۷۹
2p2k14	۶۰٬۰۱	۲۷٬۵۳	۰٫۲۸	٩,٠۵	8,47	۰٫۲۳	۱۰۳٬۵۲	۲/۵۹	۱,۴۰	•,••	۰,۰۱	•,47	۰٫۵۴	•,• 1	۳۳٫۱	۵۵٫۵۱	43/18
3p2k14_Rim	۵۷,۱۵	۲۷ _/ ۶۶	۰٫۳۵	۱۰,۹۲	۶,۰۸	•,74	1.7,4.	۲٫۵۲	1,44	•,••	•,• ١	۲۵ _۱ ،	•،۵۲	۰,·۱	۱,۲۹	۴۹,۵۲	49,19
1p3k5_Core	۵۸٬۵۲	۲۷٫۱۴	•,۲۷	٩٫٣٨	۶,۲۸	۶۶ _۱ ۲۶	۱۰۱٬۸۴	۲٬۵۸	1,41	•,••	۰,۰۱	•,۴۴	۰,۵۴	•,•)	1,44	۵۳٬۹۹	۴۴ _/ ۵۷
3p3k5	۵۷٬۸۰	۲۷٫۲۶	٠, <i>۱۱</i>	٩,٧٧	8,41	۲۲,۰	۱۰۱٬۵۷	۲٬۵۵	1,47	•,••	•,••	•,49	۰٫۵۵	•,•)	۱/۲۲	۵۳٬۶۲	40,18
4p3k5_Rim	۵۷٬۸۶	۲۷٫۸۲	٠٫١٨	۳.,۲	۶,۱۸	٠٫١٣	۱۰۲/۲۰	۲/۵۴	1,44	•,••	۰,·۱	•,۴٧	۰٫۵۳	۰,·۱	•,٧٢	۵۲٫۳۲	48,98
1p3k5_Core	۵۶٬۸۲	۲۷٫۶۰	٠٫١٨	٩,۶٩	۵/۹۷	۲۱,۰	1	۲/۵۴	۱,۴۵	•,••	۰,·۱	•,49	•،۵۲	۰,·۱	۱,۱۸	۵۲٬۰۸	۴۶,V۵
2p3k5_Rim	۵٩٫٣٠	۲۷,۱۷	٠٫١٨	٨/٩۵	۶,۹۷	۰,۱۶	۱۰۲/۷۲	۲ <i>٫</i> ۵۹	۱,۴۰	•,••	۰,·۱	•,47	۰٫۵۹	۰,·۱	۰٫۸۵	$\Delta \lambda_{i} \cdot 1$	41,14
3p3k5_Core	۵۹٬۰۹	۲۷ _/ ۸۴	۲۱,۰	٩,٢۵	8,81	۰,۱۴	1.5/14	۲٬۵۷	1,47	•,••	۰,۰۱	۴۳,	۰,۵۶	•,• ١	•,٧٩	۵۵٬۹۷	47,74
4p3k5	۵۷,۱۱	۲۷٫۴۵	٠٫١٨	٩,۴٠	۵,۹۷	۰,۱۶	۲۸, ۱۰۰	۲٫۵۵	1,44	•,••	•,•1	۰ ٬۴۵	•،۵۲	۰,·۱	۰ _/ ۹۶	۵۲,۹۶	۴۶,·۸
6p3k5_Rim	۵۷٬۳۸	۲۸,۱۶	٠٫١٩	۴.,۱۰	8,14	۰,۱۴	1.7,.4	۲٫۵۳	1,48	•,••	۰,۰۱	۰ ٬۴۷	•،۵۲	۰,۰۱	•,٧٩	۵۲,۱۰	44/12
1p3k5_Core	۵۶٬۹۲	۲۷٫۸۴	۰٫۳۳	٩,٩٩	۵,۶۲	٠٫١٩	۱۰۰٬۸۸	۲٫۵۳	1,48	•,••	۰,۰۱	۲ ۹٬ ۰	۲ ۹٬۰	•,• ١	1/11	۴٩٫٨۶	۴٩,٠٣
2p3k5	۵۹٬۰۹	۲۷٫۳۴	٠٫١٩	٩,١۶	۶,۵۵	•،۲۷	۱۰۲٫۶۰	۲٬۵۸	1,41	•,••	۰,·۱	۴۳,	۰٫۵۵	۰,۰۲	۱٫۵۱	$\Delta \Delta _{/}\Delta A$	47,97
3p3k5_Rim	۵۶٬۶۱	۲۸٫۶۰	٠,٢١	۱۰,۶۶	۵,۴۹	۰,۱۴	۱۰۱/۷۱	۲٫۵۰	۴۹/۱	•,••	۰,۰۱	۰٫۵۰	•,۴٧	•,• ١	•,٧٩	۴Y,۸۸	۵۱٫۳۳

بحث و بررسی شیمی کانیها

شیمی کانیها آمفیبول: چنان که گفته شد، کانی آمفیبول از مهم ترین کانی-های فرومنیزین موجود در گرانیتوئید جبالبارز است. نتایج محاسبه فرمول ساختاری آنها بنابر فرمول استاندارد آمفیبول محاسبه فرمول ساختاری آنها بنابر فرمول استاندارد آمفیبول محاسبه در موقعیت چار وجهی و هشت وجهی در جدول ۱ ارائه

شدهاند. مقدار Si آمفیبول نمونههای مورد بررسی، ۶٬۲۰ تا

۷/۱۹ اتم در واحد فرمولی و مقدار Na₂O آنها صفر تا ۱/۶۸

است (جدول ۱). با توجه به مقدار کلسیم موجود در جایگاه B

(BCa)، ۱٫۵۸ تا ۱٫۹۶؛ و مقدار سدیم موجود در جایگاه B

(BNa)، صفر تا ۰٬۴۲، آمفيبول هـ از نـوع كلسـيمي تشـخيص

داده شدهاند، که نمودار مرجع [۲۱] (شکل ۳ الف) این گفته

را تایید می کند (شکل ۳ الف). حضور آمفیبول های کلسیمی

ld در سنگهای توده گرانیتوئیدی نشانهای از وابستگی این

سنگها به تودههای نفوذی نوع I است [۲۳-۲۲]. آمفیبولها

در رده بندی ارائه شده در مرجع [۲۱] در جایگاه مگنزیوهورنبلند و چرماکیت قرار دارند (شکل ۳ ب). بهعقیده لیک و همکاران [۲۱]، آمفیبولهای ماگمایی کمتر از ۳۷ سیلیس دارند، در حالی که آمفیبولهایی با سیلیس بیش از این مقدار برآمده از فرایند زیر خط انجماد هستند [۲۴،۲۵]، با مقدار برآمده از فرایند زیر خط انجماد هستند [۲۴،۲۵]، با ماگمایی هستند (جدول ۱). همچنین براساس مجموع کاتیون-های مهادی اهم جدا کرد [۲۶]. باتوجه به این ردهبندی، نمونه-های مورد بررسی در گستره آمفیبولهای برآمده از تبلور ماگما قرار گرفتهاند (شکل ۴). تغییرات Ti نسبت به II در مول ماگما قرار گرفتهاند (شکل ۴). تغییرات Ti نسبت به IV ماگما قرار گرفتهاند (شکل ۴). تغییرات Ti سبت به IV ماگما قرار گرفتهاند (شکل ۴). تغییرات Ti سبت به IV ماگما قرار گرفتهاند (شکل ۴). تغییرات Ti سبت به IV ماگما قرار گرفتهاند (شکل ۴). تغییرات Ti سبت به IV مول ۱ نشان دهنده مقدار Ti کمتر از ۵٫۰ اتم در فرمول ساختاری آمفیبولهاست. با کاهش AI چاروجهی، مقدار Ti در آمفیبولها کاهش می یابد، که ناشی از افزایش Si در ساختار بلوری و نشانگر پیشرفت جدایش ماگماست [۲۷].

شکل ۳ الف) ردهبندی آمفیبولهای گرانیتوئید جبالبارز بر اساس ترکیب شیمیایی آنها. ب) نمودار تقسیم بندی آمفیبولها [۲۱] که نشان می-دهد که آنها در جایگاه مگنزیوهورنبلند و چرماکیت قرار میگیرند.

شکل ۴ جداسازی آمفیبول های برآمده از فرایندهای آذرین و همچنین برآمده از دگرگونی بهروش شاری [۲۶].

در این پژوهش، برای تشخیص دما- فشار و خاستگاه سنگهای مورد بررسی از آمفیبولهای مگنزیوهورنبلند که نتیجه تبلور مستقیم از ماگما هستند، استفاده شده است.

پلاژیوکلاز: پلاژیوکلاز از فراوانترین کانیهای فلسی توده گرانیتوئیدی مورد بررسی هستند. فرمول ساختاری پلاژیوکلازها براساس ۸ اکسیژن محاسبه میشود. نتیجه تجزیه این کانیها در جدول ۲ ارائه شدهاست. ترکیب شیمیایی پلاژیوکلازها در توده گرانیتوئیدی از الیگوکلاز تا آندزین متغیر است (شکل ۵ الف). در برخی موارد، بلورهای پلاژیوکلاز دارای منطقهبندی عادی و نوسانی بوده و مقدار آلبیت در آنها پلاژیوکلاز در شکل ۵ ب نشان داده شده است.

عواملی مانند تغییرات فشار آب [۲۸] آمیختگی ماگمایی [۲۹]، تغییر ترکیب شیمیایی ماگما [۲۴]، عدم تعادل شیمیایی بهعلت تغییر شرایط فیزیکی و ترمودینامیکی سیستم ماگمایی طی تبلور ماگما [۳۰] و تغییر سرعت انتشار ترکیبات سازندهی کانی نسبت به سطح بلور [۳۱] ناشی از منطقهبندی بهویژه منطقهبندی نوسانی در کانی پلاژیوکلاز است. جایگیری ماگما در پوسته موجب کاهش فشار میشود که خروج سریع بخارها و منفی شدن شیب منحنیهای انجماد را در پی دارد، این رویداد موجب تبلور قشرهای کلسیمی و انحلال قشرهای

سدیمی تر می شود [۳۲]. چنان که اشاره شد، گرانیتوئیدهای مورد بررسی از نوع گرانیتوئیدهای وابسته به فرورانش هستند [10-14]، درنتيجه آزاد شدن آب از ورقه فرورونده طي افزايش فشار، ترکیبات پوستهای، پیشرفت واکنشهای دگرگونی و رسوبهای همراه صفحهی فرورونده بر شرایط فیزیکوشیمیایی محيط تشكيل بلورها موثر بوده است [٣٣]، با توجه به تغييرات شیمیایی ماگما و تغییرات گریزندگی اکسیژن رخ داده در منطقه مورد بررسی و همچنین حضور کانیهای آبدار میتوان نقش آب را در تغییرات ترکیب و منطقهبندی پلاژیوکلازها موثر دانست. همچنین با توجه به آزمایشهای تجربی انجام شده که در مورد یلاژیوکلازها، مشخص شده است که مقدار آب موجود در ماگما با درصد An و FeO رابطهی مستقیمی دارد [۳۴]. در واقع اشباع بودن یا نبودن ماگما از آب تاثیر بسزایی در انتشار آهن بين گدازه و بلور دارد [٣۵]. مقدار آهن پلاژيوكلاز با مقدار سیلیس و آب در مذاب و مقدار گریزندگی اکسیژن افزایش یافته و با افزایش دما کاهش می یابد [۳۶]. مقایسه مقادیر FeO در پلاژیوکلازهای موجود در توده ۰٬۱۱ تا ۰٬۵۲ نشان میدهد که افزایش نسبی درصد آنورتیت در یلاژیوکلازهای توده از (۴۱٬۱۴ تا ۶۰٬۷۹) میتواند مربوط به مقدار آب بیشتر در ماگمای توده و دلیلی دیگر بر تاثیر آب در تغییرات ترکیب و منطقهبندی پلاژیوکلازها باشد.

شکل ۵ الف) ردهبندی پلاژیوکلازها در گرانیتوئید جبالبارز. ب) الگوی منطقهبندی بلورهای پلاژیوکلاز از مرکز به لبه در گرانیتوئید جبالبارز.

تعیین زمینساختی و خاستگاه گرانیتوئید جبال.بارز با استفاده از ترکیب آمفیبول

با استفاده از ترکیب شیمیایی آمفیبولها که از بررسی قطعات بیگانه سنگهای گوشتهای تعیین شدهاند [۳۷] میتوان محیطهای زمینساختی مختلف بهویژه تمایز محیطهای درون صفحهای را براساس فرورانش مشخص کرد، آمفیبولهای وابسته به محیط فرورانش، مقدار O2N و TiO2 پایین تری اسبت به نوع درون صفحهای دارند [۳۸]. مقدار Na2O آمفیبولهای سنگهای مورد بررسی، که کمتر از %۲wt است، ارتباط این کانی را با محیط زمینساختی فرورانشی روشن می-مازیباط این کانی را با محیط زمینساختی فرورانشی روشن می-ارتباط این کانی را با محیط زمینساختی فرورانشی دوشن می-ارتباط این کانی را با محیط زمینساختی فرورانشی دوشن می-ارتباط این کانی را با محیط زمینساختی فرورانشی دوشن می-ارتباط این کانی را با محیط زمینساختی فرورانشی دوشن می-ارتباط این کانی را با محیط زمینساختی فرورانشی دوشن می-ارتباط این کانی را با محیط زمینساختی فرورانشی روشن می-ارتباط این کانی را با محیط زمینساختی فرورانشی ساز مورد بررسی ودن، پیبرد. آمفیبولهای شبه قلیایی دارای Ti ای موجه به این موضوع دیده میشود که آمفیبولهای مورد بررسی سرشتی شبهقلیایی دارند (شکلهای ۶ ب و پ). این رویداد با نتایج بررسیهای پیشین در مورد شیمی سنگ

کل این نمونهها که ویژگی آهکی- قلیایی را برای این توده گرانیتوئیدی در نظر گرفتهاند، همخوانی دارد [۱۵–۱۱]. بررسی ترکیب آمفیبولها با توجه به نمودار TiO2 نسبت به Al₂O3 (برحسب درصد اکسید) [۴۰] حضور ماگمای گوشتهای و ترکیبات پوستهای در تشکیل آنها را نشان میدهد (شکل ۶ ت).

مقدار ۱٫۵–۱^{IV} بهعنوان مرز جدایش محیط زمینساختی آمفیبولها در نظر گرفته شده است. به این ترتیب که مقادیر بیش از ۱٫۵ نشاندهنده آمفیبولهای فشار بالا، در حدود ۱۰ کیلوبار، که در محیطهای جزایر قوسی شکل گرفتهاند هستند و مقادیر کمتر از ۱٫۵ مربوط به آمفیبولهای کرانه فعال قارهای میشوند [۴۱]. به این ترتیب با توجه به مقدار ^{VI}A (جدول۱)، همه آمفیبولهای منطقه مورد بررسی مقادیر کمتر از ۱٫۵ دارند و در قلمرو کرانه فعال قارهای وابسته به فرورانش قرار میگیرند که با نتایج پژوهشهای پیشین [۱۵–۱۱] همخوانی دارد.

شکل ۶ الف) نمودار Na₂O نسبت به SiO₂ [۳۸] که نشان دهنده ارتباط آمفیبولهای مورد بررسی با محیط زمینساختی فرورانشی است. ب، پ) نمودارهای Na₂O-TiO₂ و MgO-TiO2 [۴۰] برای تعیین ماهیت گرانیتوئیدهای جبالبارز با استفاده از ترکیب شیمی آمفیبولها. ت) نمودار TiO₂-Al₂O₃ [۴۱] که بیانگر ترکیب ماگمای گوشتهای با مواد پوستهای در تشکیل هورنبلندها است.

روشی دیگر برای تعیین خاستگاه ماگمایی برپایه، مقدار عدد منیزیم (#Mg) در هورنبلند است [۴۲،۴۳]. بالاتر بودن این مقدار از ۲٫۷ نشانگر خاستگاه گوشتهای و کمتر بودن آن از ۵٫۰ نشانهی خاستگاه پوستهای است. مقادیر بین ۲٫۷ و ۵٫۷ بیانگر دخالت هردو خاستگاه (پوستهای و گوشتهای) در تشکیل ماگماست [۴۳–۴۲]. در هورنبلندهای منطقه مورد بررسی این مقدار در گستره ۶۸٫۰–۵۱٫۰ و نشاندهنده نقش هر دو ماگمای پوستهای و گوشتهای و آمیختگی ترکیبات آنهاست.

زمین دما- فشارسنجی

آمفیبول بهترین کانی در دما- فشارسنجی سنگهای آهکی-قلیایی است. این کانی تقریبا در همه تودههای نفودی آهکی-قلیایی بدون توجه به ترکیبهای بازی- حدواسط یا اسیدی متبلور می شود و با توجه به تنوع ساختاری و ترکیب شیمیایی آمفیبول در گستره فشار از ۱تا ۲۳ کیلوبار و دمای ۴۰۰ تا ۱۱۵۰ درجه سانتی گراد یایدار است [۲۲]. محاسبه مقادیر Al^{VI} و Al^t اساس سنجش فشار با استفاده از ترکیب آمفیبول است [۴۴]. مقدار Al کلی موجود در آمفیبولها ارتباط مستقیم با عمق جایگیری تودهها دارد. به طوری که هرچه مقدار Al موجود در آمفیبول بیشتر باشد عمق محاسبه شده بیشتر خواهد بود [۴۵]. در آمفیبولها مقدار آلومنیم هشت وجهی (Al^{VI}) رابطه مستقیم با دما دارد . این رابطه به مقدار آب ماگما نیز وابسته است [۴۱]. فشار نیز بر مقدار Al^{VI} تاثیر دارد. در حالی که ترکیب شیمیایی سنگ تاثیر چندانی برمقدار آلومنیم هشت وجهی در شبکه بلوری آمفیبول ندارد [۴۶]. البته گفتنی است که برای استفاده از ترکیب آمفیبول، بهعنوان معیاری برای ارزیابی قشار و دما همزیستی کانیهای کوارتز، فلدسپارپتاسيم، پلاژيوكلاز، هورنبلند، بيوتيت، مگنتيت يا ایلمینیت در سنگ مورد بررسی ضروری است [۲۲].

اشمیت [۴۷] معادلهای در رابطه با مقدار ^۱IA در هورنبلند برای تشخیص فشار تبلور آن در سنگهای گرانیتوئیدی ارائه کرده است. در این روش، فشار با توجه به مقدار آلومنیم موجود در هورنبلند و بدون در نظر گرفتن سایر مولفهها چون دما محاسبه می شود. این معادله عبارت است از:

P (0.6kbar) = -3.01 + 4.76Al^t (Al^{IV}+Al^{VI}) فشار برحسب کیلوبار و 1 مقدار آلومنیم کل P

ترکیب آمفیبول است. میانگین فشار بهدست آمده در تبلور هورنبلند در نمونههای مورد بررسی ۲٬۷۳ کیلوبار است. برای محاسبه فشار از ترکیب سه معادله مراجع [۴۷،۴۸] و رابطه دماسنجی مرجع [۴۹] معادلهای ارائه شد [۴]:

$\begin{array}{l} P \ (0.6 \ kbar) = -3.01 + 4.76 \ Al^t \ \{(T[^oC] \ -675)/85\} \\ \times \ \{Al^t \ 0.53 + 0.005294 \times (T[^oC] \ -675)\} \end{array}$

در این معادله تاثیر دما و فشار بر مقدار AI به خوبی مشخص است. با توجه به معادله بالا در نمونه های مورد بررسی فشار میانگین برای تبلور هورنبلند ۱٬۶۴ کیلوبار برآورد شد. این رابطه دارای کمترین خطا نسبت به روش های دیگر است.

براساس شکل ۷ الف، آمفیبول های گرانیتوئیدهای منطقه مورد بررسی در گستره فشار کمتر از یک تا بیشتر از ۳ کیلوبار (میانگین عمق تقریبا ۷٬۴ کیلومتر) متبلور شدهاند. برای تبدیل فشارهای بهدست آمده به عمق برحسب کیلومتر، از میانگین چگالی پوسته قارهای (۲٫۷ g/cm³) استفاده می شود [۴۵]. پیرس و همکارش [۵۰] ۱۰ درصد از ذوب سست کره گوشتهای را در اثر محلولهای غنی از مواد فرار برآمده از پوسته اقیانوسی فرورانده و بیش از ۱۵ درصد آنرا وابسته به افت فشار و ستبرای سنگ کره قارهای داشتهاند. بدین ترتیب، حجم عمدهای از ماگمای دیوریتی تولید شده و بهدرون پوسته نفوذ میکند. با توجه با اینکه محلولهای غنی از مواد فرار برآمده از پوسته اقیانوسی فرورانده و افت فشار و ستبرای سنگ کره قارهای موجب ذوب بخشی سستکره گوشتهای می شود، در نتیجه حجم عمدهای از ماگمای دیوریتی تولید شده و بهدرون پوسته نفوذ میکند. هرچند تاثیر پوسته بر مولفههای عمومی ماگمای برآمده از فرورانش کم است، اما ماگمای دیوریتی بهدرون پوسته قارهای ایران مرکزی نفوذ کرده و هنگام عبور از پوسته قارهای با ستبرایی حدود ۵۰ کیلومتر در اثر جدایش ماگمایی و آلایش پوستهای دگرگون شده و توده گرانیتوئیدی جبالبارز را تشکیل داده که در عمق گفته شده تشکیل و جایگزین شده است. شواهدی چون بافت دانهریز تا دانه متوسط، بافت گرانوفیری، عملکرد دگرسانی گرمابی در نمونهها، همراهی سنگهای آتشفشانی همسن و هم ترکیب با مجموعه نفوذی، با فرض جایگیری گرانیتوئید جبالبارز در فشارهای کم همخوانی دارد [۵۱].

شکل ۷ الف) نمودار (Fe^t+Mg نسبت به Al^{t که} گسترهی فشار تشکیل گرانیتوئید جبالبارز را نشان میدهد [۴۷]. ب) نمودار تغییرات مقدار Al^{IIV} نسبت به Ti برای محاسبهی تقریبی دمای تشکیل آمفیبولهای گرانیتوئید جبالبارز [۵۲].

زميندماسنجى

با توجه به اینکه مقدار تیتانیم هورنبلند با دما افزایش می یابد [۴]، با استفاده از تغییرات مقدار آلومنیم نسبت به تیتانیم در واحد فرمولي آمفيبولها [۵۲]، مي توان دماي تشكيل اين کانی ها را محاسبه کرد (شکل ۷ ب). روش دماسنجی بر پایه زوج کانی پلاژیوکلاز- هورنبلند، از روشهای متداول دماسنجی برای تودههای آهکی- قلیایی محسوب می شود [۲۲]. در روش ارائه شده در مرجع [۴۸] که دماسنجی براساس واکنش آدنیت- ترمولیت با استفاده از زوج آمفیبول- پلاژیوکلاز انجام می شود، لازم است که هورنبلند و پلاژیوکلاز به صورت همزیست در کنار هم حضور داشته باشند، هورنبلند فاقد کناره اکتینولیتی باشد [۵۳] و ترکیب کناره پلاژیوکلازهای موجود در سنگ بین An₂₅ و An₃₅ باشد [۴۴]. دماسنجی به این روش که براساس رابطه زیر انجام می شود، تنها در سنگهای اسیدی و حدواسط كوارتزدار كه داراى تركيب يلاژيوكلاز با An<0.92 و Si آمفیبول کمتر از ۷٫۸ هستند، کاربرد دارد و برای دماهای ۵۰۰ تا ۱۱۰۰ درجه سانتیگراد قابل استفاده است [۵۴]:

T [±311 K] = 0.677P [kbar] – 48.98+Y_{ab} /-0.0429-0.0083144 ln (Si-4/8-Si)X Ab $^{\rm Plg}$

که در آن X _{Ab} ^{Plg}: میزان درصد آلبیت در پلاژیوکلاز و مقدار Y_{ab} از روابط زیر به دست میآید

$$\begin{split} Y_{Ab} &= 0 \qquad X_{Ab} {>} \ 0.5, \\ Y_{Ab} &= 8.06 + 25.5(1 - X_{Ab})^2 \qquad X_{Ab} {<} \ 0.5, \end{split}$$

با استفاده از این روش، دمای تعادل آمفیبول پلاژیوکلاز در گرانیتوئیدی جبالبارز از ۷۳۷ تا ۸۶۳ درجه سانتیگراد تغییر میکند.

هلند و همکارش [۵] دماسنج دیگری را براساس واکنش ادنیت- ریشتریت پیشنهاد دادند که در سنگهای آذرین و دگرگونی کوارتزدار و بدون کوارتز کاربرد دارد. این دماسنجی براساس رابطه زیر است :

$$\begin{split} T~[K] &= \{78.44 + Y_{ab\text{-}an} - 33.6X_{Na}{}^{M4} - (66.8 - 2.92P \\ [kbar])X_{Al}{}^{M2} + 78.5 X_{Al}{}^{T1} + Ln0.0721 - R\{9.4X_{Na}{}^{A}\} \\ /[(27X_{Na}{}^{M4}X_{Si}{}^{T1}X_{An}{}^{plg})/(64X_{Ca}{}^{M4}X_{Al}{}^{T1}X_{A}\} \ b_{plg})] \end{split}$$

در این رابطه T دمای تعادل برحسب درجه کلوین و P فشار برحسب کیلوبار است.

با توجه به رابطه بالا دمای تعادل آمفیبول پلاژیوکلاز در گرانیتوئیدی جبالبارز از ۸۸۰–۷۱۱ درجه سانتیگراد تغییر می کند.

روش دیگری که در مرجع [۴۹] ارائه شده است برای تعیین دمای تعادل هورنبلند همزیست با پلاژیوکلاز در فشار ۱-۲۰ کیلوبار و گریزندگی هماتیت-مگنتیت و کوارتز-فایالیت- مگنتیت (HM-QFM) در نظر گرفته شده است.

 $T [^{\circ}C] = 654.9 + 25.3P$ براساس این فرمول، میانگین دمای گرانیتوئید مورد بررسی ۷۲۰ درجه سانتی گراد بهدست آمد، که به نتایج دماسنجی مرجع [۵۰] بسیار نزدیک است. کمترین، بیشترین و میانگین فشارها و دماهای بدست آمده در جدول ۳ ارائه شدهاند.

برآورد گریزندگی اکسیژن

با توجه به فشار جزئی اکسیژن میتوان شرایط فیزیکوشیمیایی حاکم بر تبلور تودههای نفودی را برآورد کرد. مقدار گریزندگی اکسیژن ماگما به جنس مواد در منبع ماگما و جایگاه زمین-ساختی آن وابسته است [۵۳]؛ ماگماهای گرانیتی با خاستگاه رسوبی (نوع S) بیشتر حالت احیا دارند و گرانیتهای نوع I نسبتا اکسیدان هستند [۴۴]. ماگماها با اکسایش بالا در مرز ورقههای همگرا تشکیل میشوند [۵۵]، ولی ماگماهای فلسی نتیجه جدایش ماگماهای گوشته در مناطق کافتی، احیا هستند [۶۵]. با استفاده از کانیهای فرعی مانند مگنتیت و ایلمنیت و مجموعه کانیهای سنگ و شیمی کانیها میتوان به میزان گریزندگی اکسیژن اولیه ماگماها پیبرد [۳۵]. وجود آمفیبول-های غنی از منیزیم نشاندهندهی ماگماها به نسبت اکسایشی است. وجود تیتانیت و مگنتیت خودشکل بهعنوان فازهای متبلور شده پیشین در سنگهای فلسی نشانهی دیگری از

نتایج تجزیههای نقطهای آمفیبولها (جدول ۱) بیانگر وجود آمفیبولهای غنی از منیزیم در این سنگهاست، که نشان می-دهد که ماگمای تشکیل دهنده آنها به نسبت اکسایشی بوده است. با استفاده از مجموعه تیتانیت+ مگنتیت و کوارتز در سنگهای گرانیتی میتوان گریزندگی نسبی را اکسیژن از معادله زیر برآورد کرد.

log fO_2 (bars) = -30930/T(k) + 14.98 + 0.142(P(bars) -1)/T(k) از دیگر روشهای سنجش مقدار گریزندگی اکسیژن در سنگ-های نفوذی، بررسی ترکیب آمفیبولهایی است که از نظر $Fe#= Fe^t/(Fe^t+Mg) - (Fe^t + Mg)$ و ۲٬۰< $Fe^t + Fe^t/(Fe^t+Mg)$ و ۲٬۰< Rurric [4]. اگر این نسبت بین صفر تا ۶٬۰ باشد، نشان دهندهگریزندگی بالای اکسیژن، مقدار ۸٬۰-۶٬۰ بیانگر گریزندگیاکسیژن حدواسط و از ۸٬۰ تا یک باشد نشان دهنده گریزندگیپایین اکسیژن است . آمفیبولهای بررسی شده با ۴۹٬۰- $<math>Fe^{+} -٬۲۹$, بالا بودن گریزندگی اکسیژن را بخوبی نشان می-دهند (شکل ۸). تغییر در گریزندگی اکسیژن و فعالیت سیلیس ماگمایی باعث تغییر در ترکیب آمفیبولها میشود، در واقع با

ماگمایی باعث تغییر در ترکیب امفیبولها میشود، در واقع با کاهش گریزندگی اکسیژن، ^{+Fe² به مقدار بیشتری و Fe³⁺ به مقدار کمتری در شبکه هورنبلند جایگزین میشود، همچنین بالا بودن نسبت +Fe³⁺/Fe² باعث جانشینی بیشتر منیزیم به-وسیله آلومنیم می شود [۲۲].}

در نتیجه با استفاده از معادله ارائه شده در مرجع [۴۶] و میانگین دماها و فشارهای برآورده شده از دماسنجی هورنبلند-پلاژیوکلاز و فشارسنجی AI هورنبلند، مقدار گریزندگی اکسیژن گرانیتوئید جبالبارز (۱۳٬۵۷ – log fO₂) به دست آمد که بیانگر اکسایشی بودن ماگمای تشکیل دهندهی آن است.

روشها	فشار (کیلوبار)							
با استفاده از روش محتوی آلومینیوم در هورنبلند	min	Max	Average					
Hammarstrom and Zen (1986)	۱,۳۶	۴, • ۶	۲٫۱۴					
Hollister et al (1987)	۱,۱۶	۴٫۱۹	۲٬۰۳					
Johnson and Rutherford (1989)	٠٫٩٨	٣,٢۵	1,84					
Schmidt (1992)	١,٩٩	۴,۵۵	۲٫۷۳					
Anderson and Smith (1995)	۱,۱۵	٣,۴۵	۱,۸۱					
	دما (سانتی گراد)							
Otten (1984)	۶۳۴٫۲	۷۴۶٬۵	۶۹۹٫۳۵					
برپایه زوج کانی هورنبلند و پلاژیوکلاز همزیست								
Holland and Blundy (1994)	۲۳۷ _/ ۴	٨۶٢٫٨	٨٠٠					

جدول ۳ محاسبه دما و فشار گرانیتوئید جبالبارز به روشهای مختلف.

شکل ۸ نمودار گریزندگی اکسیژن بر پایهی ترکیب آمفیبول [۴] که بالا بودن گریزندگی اکسیژن در زمان تبلور آمفیبولهای گرانیتوئید جبالبارز را نشان میدهد.

برداشت

توده گرانیتوئیدی جبالبارز شامل سنگهای اسیدی تونالیت، گرانودیوریت، گرانیت و گرانیت قلیایی است. کانیهای اصلی پلاژیوکلاز و هورنبلند این سنگها دارای بافت دانهای و میان دانه هستند. بیشتر پلاژیوکلازها دارای منطقهبندی و هورنبلندها فاقد این ویژگی هستند. علت منطقهبندی در پلاژیوکلازها وجود آب، میزان گریزندگی اکسیژن و تغییرات ترکیب شیمیایی در ماگمای تشکیل دهندهی آنهاست. آمفیبول های مورد بررسی طی فرایندهای آذرین تشکیل شده-اند و در گروه آمفیبولهای کلسیمی و زیرگروه منیزیوهورنبلند که شاخص تودههای نفوذی نوع I است، قرار می گیرند. آمفیبولهای مورد بررسی در گسترهی آمفیبولهای وابسته به مناطق فرورانش قرار دارند. با استفاده از روشهای ارائه شده براساس تركيب زوج كانى پلاژيوكلاز و هورنبلند، ميانگين دماى تشکیل حدود ۸۰۰ درجه سانتی گراد برآورد می شود. زمین-فشارسنجی برپایهی آلومینیوم موجود در هورنبلند میانگین فشار ۲ کیلوبار را برای این توده پیشنهاد میکند، که گویای

جایگزینی این توده در عمق ۷٫۴ کیلومتری پوسته است. نتایج به دست آمده از دماسنجیهای مختلف بیانگر جایگزینی توده نفوذی در سطوح کمعمق پوستهای است که این نتایج با مشاهدات سنگشناسی و شواهد بافتی و مرز ناگهانی و مشخص سنگهای نفوذی با سنگهای میزبان سازگار است. شواهدی همچون بافت دانهریز تا دانه متوسط، بافت گرانوفیری، شواهدی همچون بافت دانهریز تا دانه متوسط، بافت گرانوفیری، تملکرد دگرسانی گرمابی در نمونهها، همراهی سنگهای عملکرد دگرسانی گرمابی در نمونهها، همراهی سنگهای جایگیری گرانیتوئید جبالبارز در فشارهای کم همخوانی دارد. سهم مقادیر 20تا، Mg#،Al₂O3 و نوسان ترکیب شیمیایی پلاژیوکلازها هر دو خاستگاه گوشتهای و پوستهای را در بهوجود آمدن ماگمای مادر این توده تایید میکند. میزان گریزندگی اکسیژن در سنگهای منطقه نشان از اکسایشی بودن محیط

قدردانی

تجزیههای نقطهای کانیها نتیجهی زحمات بیدریغ آقای دکتر ناکاشیما در دانشگاه یاماگاتا ژاپن است که بدینوسیله از ایشان *material, Beograd—Yugoslavia*", Iran Geol. Survey Rept Yu/52, (1973).

[9] Dargahi S., "Post-collisional Miocene magmatism in the Sarcheshmeh-Shahrebabak region NW of Kerman: Isotopic study, petrogenetic analysis and geodynamic pattern of granitoid intrusives and the role of adakitic magmatism in development of copper minralization', Unpublished Ph. D. thesis, Shahid Bahonar University of Kerman, (2007) p:310.

[10] Berberian F., I. Muir R., Pankhurst, M. Berberian, "Late Cretaceous and early Miocene Andean-type plutonic activity in northern Makran and Central Iran", Journal of the Geological Society, 139 (1982) 605-614.

[11] Shafiei B., "Metallogenic model of Kerman porphyry copper belt and its exploratory approaches", Unpublished Ph. D. thesis, Shaheed Bahonar University of Kerman, Iran, (2008) p:257.

[12] Aletaha B., "Petrography and petrology of igneous rocks and related copper mineralization in south- east of Bam (Rigan area)", Unpublished Ph. D. thesis, Iran eslamic Azad university Science and Research Section of Tehran, (2003) p:288.

[13] Rasouli J., "Petrography and geochemistry of Jebale Barez granitoid complex with a view to the alteration zoning and copper mineralization (North East Jiroft", Unpublished Ph. D. thesis, Shahid Beheshti university of Tehran, (2014) p:366.

[14] Rasouli J. Ghorbani M., Ahadnejad V., "Mineral Chemistry, Determination of Temperature, Pressure, and investigating the Al^t role of biotite for detection of copper mineralization in Jebale Barez granitoid complex ", Iranian Journal of Crystallography and Mineralogy, 1 (2016) 71-84.

[15] Mohamadzadeh Jahani N., "Petrographic, geochemical and petrogensis study of the intrusive Jebalbarez Mountains (Southern city Nisa the dam Bam)", Unpublished MSc. thesis, Shahid Bahonar University of Kerman, (2014) p:171. صمیمانه سپاسگزاری میشود. همچنین از خانم دکتر طاهره مولایی یگانه، بهجهت بحثهای مفید علمی در پیشبرد این مقاله قدردانی می شود.

مراجع

[1] Erdmann S. C., Martel M., Pichavant, A. Kushnir, "Amphibole as an archivist of magmatic crystallization conditions: problems, potential, and implications for inferring magma storage prior to the paroxysmal 2010 eruption of Mount Merapi, Indonesia", Contributions to Mineralogy and Petrology, 167 (2014) p: 1016.

[2] Putirka K., "Amphibole thermometers and barometers for igneous systems and some implications for eruption mechanisms of felsic magmas at arc volcanoes", American Mineralogist, 101 (2016) 841-858.

[3] Hammarstrom J.M., E.-a. Zen, "Aluminum in hornblende: an empirical igneous geobarometer. American Mineralogist", 71 (1986) 1297-1313.

[4] Anderson J.L., D.R. Smith, "The effects of temperature and Fo_2 on the Al-in-hornblende barometer", American Mineralogist, 80 (1995) 549-559.

[5] Holland T. J., "Blundy Non-ideal interactions in calcic amphiboles and their bearing on amphibole-plagioclase thermometry. Contributions to mineralogy and petrology", 116 (1994) 433-447.

[6] Anderson J.L., "Status of thermobarometry in granitic batholiths. Geological Society of America Special Papers", 315 (1996) 125-138.

[7] Johnson M.C., M.J. Rutherford, "Experimental calibration of the aluminum-in-hornblende geobarometer with application to Long Valley caldera (California) volcanic rocks", Geology, 17 (1989) 837-841.

[8] Dimitrijevic M., "Geology of Kerman region: institute for geological and mining exploration and investigation of nuclear and other mineral raw [25] Chivas A.R., "Geochemical evidence for magmatic fluids in porphyry copper mineralization", Contributions to Mineralogy and Petrology, 78 (1982) 389-403.

[26] Sial A., Ferreira V., Fallick V., Cruz V., "Amphibole-rich clots in calc-alkalic granitoids in the Borborema province, northeastern Brazil", Journal of South American Earth Sciences, 11 (1998) 457-471.

[27] Bateman R., *"The interplay between crystallization, replenishment and hybridization in large felsic magma chambers"*, Earth-Science Reviews, 39 (1995) 91-106.

[28] Bateman R., "The interplay between crystallization, replenishment and hybridization in large felsic magma chambers", Earth-Science Reviews, 39 (1995) 91-106.

[29] NBr S.T., A.M. soN, "Sieve-textured plagioclase in volcanic rocks produced by rapid decompression", American Mineralogist, 77 (1992) 1242-1249.

[30] Haase C., et al., "Oscillatory zoning in plagioclase feldspar", Science, 209 (1980) 272-274.

[31] Bottinga Y., Kudo A., Weill D., "Some observations on oscillatory zoning and crystallization of magmatic plagioclase", American Mineralogist, 51 (1966) p: 792.

[32] Pearce T., Kolisnik A., "*Observations of plagioclase zoning using interference imaging*", Earth-Science Reviews, 29 (1990) 9-26.

[33] Loomis T.P., Welber P.W., "Crystallization processes in the Rocky Hill granodiorite pluton, California: an interpretation based on compositional zoning of plagioclase", Contributions to Mineralogy and Petrology, 81 (1982) 230-239.

[34] Koepke J., Feig S. T., Snow J., Freise M., "Petrogenesis of oceanic plagiogranites by partial melting of gabbros: an experimental study", [16] Berberian M., G. King, *"Towards a paleogeography and tectonic evolution of Iran"*, Canadian journal of earth sciences, 18 (1981) 210-265.

[17] Ghasemi A., Talbot C., "A new tectonic scenario for the Sanandaj–Sirjan Zone (Iran)", Journal of Asian Earth Sciences, 26 (2006) 683-693.

[18] Ghomiam I., "Geological and mineral exploration report in the1/100000 sheet of Jebal-E-Barez", geological survey and mineral exploration of Iran, (2000).

[19] Middlemost E. A., "Magmas and magmatic rocks: an introduction to igneous petrology", (1986).

[20] Deer W. A., Howie R. A., Zussman J., "An *introduction to the rock-forming minerals*", Longman Scientific & Technical Hong Kong, (1992).

[21] Leake B.E., Woolley A. R., Arps C. E., Birch W. D., Gilbert W. D., Grice J. D., Hawthorne F.

C., Kato A., Kisch H. J., Krivovichev V. G., "Report. Nomenclature of amphiboles: report of the subcommittee on amphiboles of the international mineralogical association commission on new minerals and mineral names", Mineralogical magazine, 61 (1997) 295-321.

[22] Stein E., Dietl C., "Hornblende thermobarometry of granitoids from the Central Odenwald (Germany) and their implications for the geotectonic development of the Odenwald", Mineralogy and Petrology, 72 (2001) 185-207.

[23] Chappell B., White C., *"Two contrasting granite types"*, Pacific geology, 8 (1974) 173-174.

[24] Agemar T., Wörner G., Heumann A., "Stable isotopes and amphibole chemistry on hydrothermally altered granitoids in the North Chilean Precordillera: a limited role for meteoric water?", Contributions to Mineralogy and Petrology, 136 (1999) 331-344. *the Yangxin monzonitic intrusive in the foreland of the Dabie orogen*", Science in China Series D: Earth Sciences, 49 (2006) 684-695.

[44] Ghodsi M. H., Bomeri S., "Using of amphibole mineral chemistry for Geothermobarometry Bazman granitoid, southwest of Iran", Iranian Journal of Crystallography and Mineralogy, 3 (2015) 585-596.

[45] Wones D.R., *"Significance of the assemblage titanite+ magnetite+ quartz in granitic roc"*, American Mineralogist, 74 (1989) 744-749.

[46] Wones D.R., "Significance of the assemblage titanite+ magnetite+ quartz in granitic roc", American Mineralogist, 74 (1989) 744-749.

[47] Schmidt M.W., "Amphibole composition in tonalite as a function of pressure: an experimental calibration of the Al-in hornblende barometer", Contribution Mineralogy and Petrology, 110 (1992) 304-310.

[48] Blundy J.D., Holland T.J., "*Calcic amphibole equilibria and a new amphibole-plagioclase geothermometer*", Contributions to mineralogy and petrology, 104 (1990) 208-224.

[49] Vynhal C., McSween H. Jr, Speer J., "Hornblende chemistry in southern Appalachian granitoids: implications for aluminium hornblende thermobarometry and magmatic epidote stability", American Mineralogist, 76 (1991) 176-188.

[50] Pearce J.A., Peate D.W., "Tectonic implications of the composition of volcanic arc magmas", Annual Review of Earth and Planetary Sciences, 23 (1995) 251-285.

[51] Clarke D., "*Granitoid Rocks*", 283 pp. London (Chapman Hall), (1992).

[52] HELZ R.T., "Phase relations of basalts in their melting ranges at P H2O= 5 kb. Part II. Melt compositions", Journal of Petrology, 17 (1976) 139-193.

[53] Helmy H., Ahmed A., El Mahallawi M., Ali S., "Pressure, temperature and oxygen fugacity conditions of calc-alkaline granitoids, Eastern

Contributions to Mineralogy and Petrology, 146 (2004) 414-432.

[35] Pietranik A., Koepke J., Puziewicz J., "Crystallization and resorption in plutonic plagioclase: implications on the evolution of granodiorite magma (Gęsiniec granodiorite, Strzelin Crystalline Massif, SW Poland)", Lithos, 86 (2006) 260-280.

[36] Lundgaard K.L., Tegner C., "Partitioning of ferric and ferrous iron between plagioclase and silicate melt", Contributions to Mineralogy and Petrology, 147 (2004) 470-483.

[37] Coltorti M. C., Bonadiman B., Faccini M., Grégoire S., O'Reilly Y., Powell W., "Amphiboles from suprasubduction and intraplate lithospheric mantle", Lithos, 99 (2007) 68-84.

[38] Coltorti M., Bonadiman C., Faccini B., Grégoire M., O'Reilly S. Y., Powell W., "Amphiboles from suprasubduction and intraplate lithospheric mantle", Lithos, 99 (2007) 68-84.

[39] Jakeš P., WHITE A.R., "Major and trace element abundances in volcanic rocks of orogenic areas", Geological Society of America Bulletin, 83 (1972) 29-40.

[40] Molina J., Scarrow J., Montero P.G., Bea F., "High-Ti amphibole as a petrogenetic indicator of magma chemistry: evidence for mildly alkalichybrid melts during evolution of Variscan basic– ultrabasic magmatism of Central Iberia", Contribution to Mineralogy and Petrology, 158 (2009) 69-98.

[41] Jiang C. Y., An S. Y., "On chemical characteristics of calcic amphiboles from igneous rocks and their petrogenesis significance", Journal of Mineralogy and Petrololgy, 3 (1984) 1-9.

[42] Xie Y., Zhang Y., "Peculiarities and genetic significance of hornblende from granite in the Hengduansan region", Acta Mineral Sin (in Chinese), 10 (1990) 35-45.

[43] Xue H., Dong S., Jian P., "Mineral chemistry, geochemistry and U-Pb SHRIMP zircon data of

[55] Ewart A., "Review of the mineralogy and chemistry of Tertiary-Recent dacitic, latitic, rhyolitic, and related salic volcanic rocks", Trondhjemites, dacites and related rocks, (1979) 13-21.

[56] Loiselle M.C., Wones D.R., "Characteristics and origin of anorogenic granites", Geological Society of America, Abstracts with Program, 7 (1979) 468. Desert of Egypt, and tectonic implications", Journal of African Earth Sciences, 38 (2004) 255-268.

[54] Blundy J.D., Holland T.J.B, "Calcic amphibole equilibria and a new amphiboleplagioclase geothermometer, reply to the comments of Hammarstrom and Zen, and Rutherford and Johnson", Contributions to Mineralogy and Petrology, 11 (1992) 269-272.